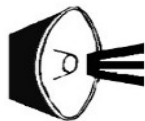
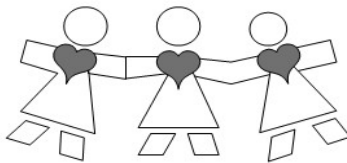

ECHO - ČASOPIS ŽIAKOV A PEDAGÓGOV
ŠKOLSKÝ ROK 2013/2014, číslo 1., ROČNÍK VIII.

CZŠ ROMUALDA ZAYMUSA V ŽILINE

ECHO

Gabika Zatkalková, 7.B - Vianočné perníčky

**Z našich tohtoročných
vianočných pohľadníc**

modlitbou požehnania:

Ďakujeme ti, Pane, Bože náš, že nám aj v tomto roku dávaš radosti Adventu a že sme v nádeji a s dôverou očakávať tvojho syna, nášho Spasiteľa.

Požehnaj tieto vence, aby nám ako znak nádeje pripomínali život a sväté spoločenstvo, a daj, aby sme v týchto dňoch rástli v tvojej milosti. Skrze Krista nášho Pána. Amen

Svätý Mikuláš, čo v tom vreci schovávaš?

Sladkosti a cukríčky, len pre dobré detičky...

Aj tento rok sme na našej škole slávili sviatok sv. Mikuláša, ktorý pripadá na 6. decembra. Program pripravovali žiaci 9.A triedy a pani učiteľky: Znášiková, Žikavská a Križňanová.

Zo začiatku to pre nás boli stresy ale po prekonaní trémy sme sa celý deň už iba zabávali. Anjelský sprievod priblížil deťom život svätca a po prednesení básní sme ho spoločne privítali potleskom. Mikuláš vyzval deti k modlitbe a neskôr mu odvážlivci aj zaspievali. Pravdaže nikoho neminula sladká odmena.

Predstavenie bolo sprevádzané hrou

Advent – čas nádeje a milosti

Na našej škole sa v pondelok 2.12. 2014 rozžiarili očká nielen našich žiakov, ale aj plamienky na adventných vencochoch, ktoré požehnal pán kaplán Jozef Moziešik.

Do obdobia adventnej prípravy na príchod Pána Ježiša sme vstúpili touto

na gitare v podaní Karolíny Vlčkovej. Po celej škole sa šírila predvianočná atmosféra. Po chodbách lietali anjeli, v triedach sa učili žiaci s mikulášskymi čiapkami, ktoré nechýbali ani na hlavách niektorých učiteľov. Spoločnými silami sa nám opäť podarilo oživiť zvyk, obdarúvať mladých na sviatok sv. Mikuláša. Veríme, že sa Vám program páčil a dúfame, že ste sa aj vy bavili s nami.

Veronika Křenková, Silvia Krúpová, 9.A

Listy nielen Ježiškovi

Žijeme v dobe emailov a sms správ. No listy majú svoje nenahraditeľné čaro. Naši piatáci sa sa s nami o niektoré podelili.

Milý Ježiško!

Ďakujem Ti za celý tento rok, ktorý som šťastne prežila.

Chcem Ti zablahoželať k Tvojim narodeninám a vyrozprávať Ti všetky zážitky, ktoré som v tomto roku zažila. V lete sme boli celá rodina na chate v Oščadnici, bol tam potok aj bazén, veľký výbeh, altánok a jazierko. Boli sme aj na Veľkej Rači.

Chcela by som Ťa poprosiť za všetky pani učiteľky a za celú rodinu.

Ďakujem Ti za moju veľmi trpezlivú maminku a láskavého ocinka a všetkých súrodencov. Prosím ťa o zdravie pre pani učiteľku Friščákovú a o trpezlivosť pre všetkých učiteľov.

Tento rok som sa s viacerými vecami nemohla zmieriť. Keď som sa dozvedela o chorobe sestričky mojej nekonečne dobrej kamarátky, bola som veľmi smutná. Ale Ty, Ježiš, si to kvôli nejakej veci chcel, aj keď neviem, kvôli čomu, ale bola to Tvoja vôľa.

Prosím Ťa za celú našu triedu, aby sme si navzájom pomáhali a tvorili dobrý kolektív.

Pane Ježišu, daj, aby sme mali veľmi radostné, ale aj pokojné Vianoce!

Tak všetko najlepšie!

Tvoja Margarétka Birčáková, 5.A

Milý Ježiško!

Píšem Ti pred Vianocami, aby som sa Ti za niečo poďakovala a o niečo poprosila.

Všetko najlepšie k Tvojim narodeninám. Ďakujem Ti za moje malé sestričky Adelku a Amálku a maminku, že sú zdravé. Ďakujem Ti aj za všetky pekné chvíle, čo som s mojou rodinou tento rok prežila. Prosím Ťa, aby sme aj ďalší rok prežili v zdraví a radosti. Prosím Ťa aj o zdravie a pevné nervy pre maminku, pre tatinka úspechy v práci, pre Riška úspechy v škole, pre Adelku a Amálku hlavne veľa zdravia. Pre babky a dedkov tiež zdravie a dobré vnúcatá. Pre Timka a Tobiáša kvapku poslušnosti, pre Kláru úspechy v škole, pre Martina úctu k starším, pre pani učiteľky, pánov učiteľov, pána riaditeľa a všetkých zamestnancov našej školy veľa zdravia a pevných nervov. Pre všetkých vyprosujem šťastné prežitie vianočných sviatkov a nejaké drobnosti. Ďakujem.

S pozdravom

Tvoja Emma Čáčková, 5.A

Milý Ježiško!

Píšem Ti, lebo Ti chcem zablahoželať k Tvojim narodeninám. Prajem Ti všetko najlepšie, veľa lásky a zdravia...

Chcem Ti aj poďakovať za všetko, čo si pre mňa doteraz urobil. Ďakujem za to, že dostávam celkom fajn známky, za to, že som mohol prestúpiť do matematickej triedy a taktiež ďakujem, že mám maminu a ocka, babku a že sme všetci zdraví.

Prosím Ťa o to, aby sme boli všetci stále spolu, teda ja, mama, otec, babka, aby sme boli šťastná rodinka. Prosím Ťa, aby som ja a všetky deti mali chuť do učenia a aby sme si tým zabezpečili dobrú budúcnosť. A prosím Ťa, aby počas vianočného obdobia nevládol stres, ale pokoj v našich domovoch.

S láskou

Tvoj Janko Dobrovodský, 5.A

Ahoj, milý Ježiško!

Chcel by som sa Ti poďakovať, že už budú zimné prázdniny. Prial by som si, aby boli všetci na svete zdraví.

Ďakujem Ti, Ježiško, že som vyzdravel a môžem chodiť von. Ďakujem Ti za ocina a maminu, že sa so mnou učia všetky predmety. Máš pre mňa a pre moju rodinu mnoho prekvapení a nástrah, ktoré musíme prekonávať. Ja a moja babka sa modlíme a tým Ťa pozdravujeme do neba. Dúfam, že keď budem chodiť do kostola, odpustiš mi moje hriechy. Aj v to dúfam, že keď sa

za Teba modlím v kostole aj doma, že sa tešíš a máš ma veľmi rád. Ja a všetci z rodiny veríme, že existuješ. Obdivujem Ťa, že sa o nás staráš.

Tvoj Filip Zuziak, 5.A

Milý Ježiško!

Pomáhaj, prosím, učiteľom, žiakom, riaditeľom, všetkým ľuďom.

Máš veľmi dobrého Otca, ktorý nám odpúšťa hriechy, preto ďakujem. Prosím Ťa, aby tí, čo sú v očistci, sa dostali do neba. Prosím Ťa, aby neboli vojny, aby boli všetci zdraví, aby sa na Vianoce mali radi, aby hlavne verili v Teba. Ďakujem Ti, že môžeme mať Vianoce, že môžeme chodiť do školy, aby sme sa tam veľa naučili. Ďakujem Ti, že môžeme chodiť do kostola a oslavovať Ťa.

Prosím, pomáhaj aj našim rodičom pri práci, ale aj učiteľom v škole.

Tvoja Majka Chovancová, 5.A

Milý Ježiško!

Ja Ti prajem k Tvojim narodeninám veľa zdravia, šťastia. Ďakujem Ti, že nám dávaš silu, aby sme sa učili.

Prosím Ťa, aby sme boli všetci zdraví. Ja Ťa prosím aj za pána riaditeľa, aby bol ešte dlho riaditeľom našej školy.

Ďakujem Ti, že máme rodičov. Ďakujem Ti, že mi moja rodina pripraví krásne Vianoce. Ďakujem Ti, že chodím do perfektnej školy.

Prosím Ťa za moju rodinu, aby boli všetci zdraví. Prosím Ťa za nás všetkých, aby sme si počas vianočných prázdnin neublížili.

Tento rok bol super, začali sme chodiť do matematickej triedy. Všetky moje kamarátky chodia so mnou do triedy.

Teším sa, že strávim vianočné sviatky s rodinou.

Tvoja Ema Eliášová, 5,A

Milá priateľka, píšem Ti radostný pozdrav „Ahoj!“. Dúfam, že máš v srdci takú radosť ako ja. Blížia sa Vianoce a predstav si, že už iba pár dní a je Štedrý deň. Som veľmi šťastná!

Vždy pred Vianocami máme veľké prípravy. Najradšej mám zdobenie stromčeka a medovníkov. Tento rok som sa rozhodla, že všetkých obdarím nejakými drobnosťami. Už sa mi podarilo kúpiť prvý darček - a to maminke. Som zvedavá, ako sa bude tváriť, keď si ho rozbalí! Už sa tak teším na štedrú večeru! Ako predjedlo máme krupicovú kašu, potom nasleduje vianočná kapustnica. Hlavné jedlo býva kapor so zemiakmi a šalátom. Posledné jedlo slávnostnej večere sú oblátky s medom a kto chce, si dá aj s cesnakom. Na záver nás ocko pokropí svätenou vodou a rozkrojíme jablčko. Keď tam bude tvar hviezdy, znamená to, že bude nový rok zábavný a veselý. Ak tam hviezda nebude, bude nový rok smutný. Po večeri sa prezlečíeme do pyžama. Prejdeme na horné poschodie. Tam si hráme pesničky a jeden po druhom sa chodíme dole pozerať, či už sú tam darčeky. Posledný chodí ocko, ktorý tam býva najdlhšie. My s Miškom máme preto podozrenie, že tam dáva darčeky, ale nevyslovujeme to nahlas, aby sme nepokazili radosť mladším súrodencom. Vždy keď príde, radostne zahlási: „Sú tam!“ Potom všetci prideme dole, kde je stromček, a rozbaľujeme ich. Všetci sa veľmi tešíme.

Prajem aj Tebe šťastné a veselé Vianoce!

Tvoja Veronika Valášková, 5.A

Kto vymyslel Ježiškove jasličky?

Keď sa povie slovo Vianoce, asi každému hneď napadne vianočný stromček, darčeky, prázdniny, guľovačka, štedrá večera a podobne. Asi v každej rodine by sme našli vianočné vence, sviečky a veľa ozdôb. Ale k Vianociam neodmysliteľne patria aj jasličky. Odkiaľ vlastne sú?

Autorom tradície stavať na Vianoce jasličky alebo malý betlehem bol sv. František z Assisi. Bol to veľmi zbožný, jednoduchý mních a zakladateľ františkánov, ktorý žil v Taliansku v 13. storočí.

Na Vianoce v roku 1223 pripravil v jaskyni v talianskom Grecciu jasle, do ktorých uložil živé dieťa. Vedľa stála Mária a Jozef, priviedli aj osla a vola. Napodobnením situácie opísanej v Biblii chcel František upozorniť spolubratov aj miestnych ľudí na maximálnu chudobu, v ktorej sa Boh rozhodol prísť na svet.

V nasledujúcich rokoch si obyvatelia

Greccia sami pripravovali živé aj umelé betlehemy a podľa Františkovo príkladu si rozdávali darčeky, aby napodobnili lásku Boha, ktorý sa nám sám dal ako dar. Tento zvyk sa neskôr rozšíril do všetkých krajín. Najhonosnejšie betlehemy sa stavali vo františkánskych a kapucínskych kostoloch a na ich výzdobe sa podieľali poprední umelci a vladári. Na území dnešného Slovenska sa jasličky začali stavať od 13. storočia. Naším najznámejším dreveným betlehemom je Betlehem v rajeckej Lesnej (na obrázku).

Linda Kapustová, 7.A

Christmas in English

Žiaci na našej škole prispeli do školského časopisu textami v angličtine, ktoré sami vytvorili.

Advent in our families

We like Christmas a lot. We think it is the most wonderful festival in the whole year. Actually, we are looking forward to Christmas. Now we are spending the most beautiful time in the year. The time before Christmas is Advent. It lasts for about four weeks. It starts four Sundays before Christmas and ends on Christmas Eve. The word „Advent“ comes from the Latin language. It means „visit“, or „coming“. It is a season that we prepare for celebrating the birth of Jesus. Advent brings peace, calm, love and understanding into our homes.

People look for some presents. They decorate their houses with the typical Christmas decorations.

My family likes Advent, too. We keep the typical traditions. We make and decorate the Christmas wreath. We carry it to the church to be anointed. We also decorate the rooms, the gardens and the windows. Typical Christmas colours are green, red and gold. We put the evergreens on the table. We start to look for some presents for our family and friends. When Christmas time is too near, we buy Christmas tree. There are a lot of kinds of the Christmas trees. Some families have got a tree from plastic. We build Bethlehem under the tree. We baked Christmas cookies. We listen to Christmas carols. What a great time!

Many people have got a lot of things that they are the typical symbols for Christmas. There some Christmas symbol for Slovak culture: Advent wreath, candles, mistletoe, Christmas rose, gingerbread cookies, bells and so on.

Monika Martinčeková, Izabela Zelinková, 8.B

Song: So this is Christmas

So, this is Christmas
And what have you done?
Another year over
And a new one just begun

And so this is Christmas
I hope you have fun
The near and the dear one
The old and the young

A very merry Christmas
And a happy New Year
Let's hope it's a good one
Without any fear

And so this is Christmas
For weak and for strong
For rich and the poor ones
The world is so wrong

And so happy Christmas
For black and for white
For yellow and red ones
Let's stop all the fight

A very merry Christmas
And a happy New Year
Let's hope it's a good one
Without any fear

***

We wish you Merry Christmas!

Viki Miková, Marta Muchová, 6.A

Decorate the christmas tree

Put the star on the top of the tree.

Put the brown cones.

Put the baubles in various colours.

Put the Christmas ribbon.

Put the bells.

Put the Christmas lights.

Put the sweet candies.

Betlehem

I have got Religious Education at school. We learn about Christmas and Jesus Christ. I like Jesus Christ and Christmas. This is our Bethlehem. We build Bethlehem every Christmas. Our Bethlehem is beautiful. We have got it on the table. We stand at our Bethlehem and I and my mum pray every evening. Look at our Bethlehem. There are people and a stable. There is Jesus Christ in the manger. There is Virgin Mary and St. Joseph. They are very good. There is a bright star. There is a nice angel. There are the good shepherds with their white sheep. They greet Jesus Christ and they give the presents. There are Kings. They have got some gifts for Jesus Christ.

Daniel Bielik, Janko Dobrovodský, 5.A

Gingerbread cookies - recipe

This is our favourite recipe. I bake these gingerbread cookies.

Dough

350g all-purpose flour, a packet of ginger baking powder, 1 teaspoon baking soda, 3 tablespoon honey, 30 g tablespoons unsalted butter (Hera), 150 g sugar, 2 eggs, 1 tablespoon cacao

Royal icing

150 g powdered sugar, 1 egg white

Direction

Melt some butter, honey and sugar. When the mixture is cold, put the eggs into the butter mixture. Mix together flour, ginger baking powder, baking soda, and cacao. Gradually add flour ginger baking powder, baking soda, and cacao into the butter mixture and mix until well blended and smooth. Wrap the ginger dough in plastic and let stand at room temperature for at least 2 hours or up to 8 hours. Sprinkle flour over dough and roll it. Roll the dough to be thick – 5 mm. Cut out cookies with desired cutter. Bake 1 sheet at a time for 7-10 minutes. After cookies are cool you can decorate the cookies with white royal icing.

Zuzana Staňová, Alexandra Zánická, 7.A

Bola raz jedna trieda a v tej triede boli...

Pero je každodennou pomôckou žiaka, a preto naši štvrtáci sa rozhodli mu vdýchnuť život a napísali o ňom veľmi pekné príbehy.

Koľko starostí má pero

Pero má veľa starostí. Hlavne s vypisovaním, odpisovaním, spisovaním a podobne. Napríklad s takou písomkou! Koľko sa len natrápi, kým napíše výsledky príkladov, či napíše mäkké i alebo tvrdé y. Pomedzi to napíše domáce úlohy, odpíše z tabule či učebnice a ešte všeličo iné. Práce má nad hlavu.

Daniela Valachová, 4.A

Rodinka

Kde bolo, tam bolo. Bola raz jedna aktovka, v tej aktovke bol peračník. V peračníku bývala rodina pier. Brat-Zelenák je najstarší zo všetkých zo súrodencov a má najmenej práce zo všetkých, pretože vypisuje len nadpisy v písanke. Sestru-Červenku žiaci veľmi nemajú v láske, lebo opravuje chyby v diktátoch a v pravopisných cvičeniach. Najviac práce zo všetkých má Modráčik. Všetko musí napísať, dopísať, prepísať najmä, keď žiaci nepíšu pekne. Pri opravovaní chýb mu pomáha priateľ-Zmizík. Naši rodičia Modráčika potrebujú na podpísanie žiackych knížiek. Najradšej sú, keď vidia napísané samé jednotky.

Tamarka Neslušánová, 4.A

Pero Pilot

Bolo raz jedno pero. Volalo sa Pilot. Malo iba šesť písacích rokov a veľmi pekne písalo hlásky a slová. V ôsmych písacích rokoch sa Pilot naučil písať zaujímavé vety.

Bol z toho veľmi rád, skoro mu od radosti pukla tuha. V desiatich písacích rokoch sa naučil Pilot písať vety bez chýb. Nechýbali už ani mäkčeň ani dĺžeň, proste bez chyby. Raz dostal Pilot veľmi zložitú úlohu .Napísať príbeh. Od strachu sa mu z nosa pustil atrament. Ale musel to tak, či tak napísať. Tak sa pustil do toho ťažkého písania, až sa z toho začal potiť. Ráno to dopísal a bol na seba veľmi pyšný. Od radosti sa až zamodril. A predstavte si, škole za to dostal jednotku s hviezdikou. Odvtedy písal príbehy často. Myslíte si ,že mu s tým niekto pomáhal? Ak áno, tak ste na omyle.

Jakub Nemček, 4.A

Sýkorka Simona

V malom lese pri sídlisku žila jedna sýkorka menom Simona. Vôbec nemala rada sychravé počasie. Vtedy zostalo jej bruško nenasýtené. Mlynár mal sýpky s múkou zatvorené, a tak jej neostávalo nič iné, ako vybrať sa z lesa von. Letela na miesto pri sídlisku, kde ľudia sypú smeti. Mala šťastie. Našla kúsok údeného syra. Potom sa poobzerala po okolí. Veľmi sa jej nepáčilo, cítila zápach síry a syčanie pary. Bolo to strašidelné. Zrazu sa jej zdalo, že je sama ako sirota. Hneď sa radšej vybrala domov. Z výšky bolo všetko krajšie. Aj mláky začali vysychať, keď vyšlo slniečko. Ani sa nenazdala a bola doma. Bola unavená,

Červená čiapočka

Kde bolo, tam bolo. Bolo raz jedno dievčatko, ktoré sa volalo Červená čiapočka. Jedného krásneho dňa jej milovaná mamička povedala, že by mala navštíviť starú mamu. A ako je zvykom patrilo by sa jej uviť veniec a priniesť ho.

Červená čiapočka sa pustila do práce.

Potom sa pekne obliekla, dala si do

vlasov stužku, venček do košíka a vybrala sa na cestu. Ako tak ide lesným chodníčkom, stretla sa s vlkom. Vlk bol hladný, chcel ju zjesť. No Červená čiapočka bola rýchlejšia a vyskočila na vysokú jedľu. Vlk začal zavýjať a čakal na ňu hodnú chvíľu, až ho to omrzelo a odišiel. Potom sa Červená čiapočka pustila znova na cestu a uvidela domček. Otvorila dvere, kde na ňu už čakala stará mama.

Keď sa zvitáli, vnučka jej podala darček. „Nech sa páči starká, toto je pre vás.“ „Takú krásu som ešte nevidela,“ povedala starká. „Počkajte! Ja vám to zavesím

ale spokojná. Bruško mala sýte.

Lucka Kaducová, 4.A

Maškrtný jazýček

Kde bolo, tam bolo za siedmimi mestami a za šiestimi domami býval Janko Veselý so svojou rodinou. Raz, keď Janko išiel mestom, zrazu zbadal cukráreň. Povedal si: „Joj, presne na takéto koláče mi išla chuť!“ Janko bol maškrtný, ale spravodlivý. Koláče kúpil celej rodine. Deťom mačacie jazýčky. Jeho žena sa potešila a pozývala ich k sviatočnému stolu. Keď Janko videl, ako deťom jazýčky chutia, dal im prezývku Maškrtničky. Na ich dverách bol maličký zvonček a už je tej rozprávke konček.

Kristínka Knapcová, 4.A

nad posteľ.“ Bolo radosť sa na to pozerieť. Nakoniec sa spolu navečerali a Červená čiapočka zostala u starej mamy až do druhého dňa.

Alenka Cvachová, 4.A

Kravička Milka

Za horami, za riekami, žila fialová kravička Milka. Mama Dorka ju poslala do školy. Po ceste lesom do školy zakopla a koreň a vyvrtla si členok. Stretol ju škrečok Ferko a povedal jej: „Som malý na to ,aby som ja pomohol, ale zožením nejakú pomoc!“ Po ceste išla žaba Kamila. Bola namyslená a povedala: „Ja nikomu nepomáham, nechcem sa zašpiniť!“A Milka od smútku vzdychla. Šla okolo aj myška Hryzka, ale jej sa nemuseli pýtať, lebo vedeli, že Hryzka je malá a ona by to tiež nedokázala. Potom stretli zajaca. Ten im len zakričal: „Nemám čas, nemám čas!“ Nakoniec stretli najšikovnejšieho žiaka z triedy. Volal sa kôň Pejko. On zavolať školského lekára a požiadal o pomoc. Škrečok Ferko a Milka sa pousmiali a povedali ,že prečo ich to nenapadlo. Milka mala na krku zvonček a rozprávky je konček.

Jakub Nemček, 4.A

Veselé písmenká

Môj byt - zariadujeme si byt

Z **T** šatník mám
tam si veci dám.

Z **A** si spravím poličku,
Do nej si dám vázičku.

Z **M** je moja postieľka
a v nej nočná košieľka.
Koho by to napadlo,

že z **A** bude zrkadlo.

Z **R** zas umývadlo mám
ruky si tam umývam.

Z **K** si spravím stolček
a na ňom je domček.

Moje okno- to je **A**
pozerám sa do sveta.

Tamarka Neslušánová, 4.A

J – je ako lampička,
čo svieti ako na nebi hviezdička.

Do **A** zasadíme kvetinky,
tie zbožňujú všetky maminky.

Z **K** môže byť stôl a lavička
alebo aj pekná knižočka.

Z **U** akvárium, vodička
a v ňom veselá rybička.

B – je ako chladnička,
kde sa chladí mrkvička.

Jakub Kubovich, 4.A

a b c d e f g

Mám ja posteľ ako **L**,
volám všetkých na povel.

Z **U** je zlatá brána
otvára sa zrána.

C je naša skriňa,
kde sa môj brat skrýva.

K - je moja polička
mám ja ju len na tričká.

Šmykľavka je z **A**
a tá je len pre mňa.

Lucka Kaducová, 4.A

Z **L** si spravím stoličku,
dám si na ňu mačičku.

Z **E** si spravím poličku,
dám si na ňu vázičku
a ty dones kytičku.
V byte chýba posteľ! Už nie!

Veď na **N** sa leží pružne.

Z **K** - si spravím stôl,
už je štvrt' aj pol.

Z **A** si spravím šmykačku,
dám si na ňu špekačku.

Alenka Cvachová, 4.A

Z **P** si posteľ urobím
takú, v ktorej rada spím.

Z **E** si lampu spravím
a trochu ju upravím.

Z **Ť** si vešiak urobím
a kabát si naň zavesím.

Z **A** -čka spravím poličku,
dám si na ňu opičku.

Peťa Kullová, 4.A

Z **A** si spravím rebrík,
už to vie aj Bodrík.

Do **D** - čľupne rybička,
taká malá malička.

Na **A** pripnem zrkadlo.
Koho by to napadlo?

A **N** - to je predsa hračka,
bude z neho preliezačka.

Z **K** - si spravím malý stôl,
s vázou a aj kyticou.

V **A** - čku už vtáčky bývajú
zrnká si tam d'obkajú.

Danka Valachová, 4.A

Vyb/ab/rané príbehy s vybranými slovami

Býkovina

Chcem stretnúť býka. Včera prežúval bylinky. Nebije sa s kobyľou. Ráno šliapol na kobyľku z huslí.

Asi preto, lebo nie je bystrozraký. Po obede zjedol s trávou aj lúčnu kobyľku.

Bianka Halajová, 3.A

Obyvatelia trávnatých prérií

Mladé výhonky bylín ohlodáva veľa druhov kobyliiek. Pasú sa tu byvoly a kobyly, zem je tu celkom ubitá. Býva tu aj bylinožravý bizón Bystrík. Je divo žijúcim príbuzným dobytky. Je kamarátom malej obyčajnej Indiánky Bystrinky. Meno dostala podľa bystrého potoka v neobývanej časti prerie. Bystrinka má bábiku z bylín a obyčajných gombíkov. Má mobil aj nabíjačku, ale nemá si kde dobiť batériu. Bystrinka krmi Bystríka obilím, keď zrazu vidí, ako indiánske deti bijú bičom mladého býčka. Bystrá Bystrinka spolu s Bystríkom odplašia bitkárske decká. Pohádže na nich všetky gombíky. Inak by to býček neprežil. Bystrinka mu rany vyliečila bylinkami. Keď Bystrinka vyrastie, kúpi si nábytok, aby mohla byť zverolekárka.

Ninka Ondrušková, 3.A

Poradili si

Kráľovská rodina nemala kde bývať.

Rozhodli sa dobyť obývaný hrad. Bili ich bili, až si hrad vydobyli. Keď sa ubytovali, nabili si mobily. Zistili ale, že nemajú kredit a dobyli si aj ten.

Rebeka Rybárová, 3.A

Kamaráti

Boli raz dve slová. BIŤ a BYŤ. Boli si veľmi podobné. Chceli sa stále biť. Bili sa, bili a stále iba bili. V jeden deň, keď sa nebili, povedalo slovo BIŤ slovu BYŤ: „Počuj, čo keby sme boli kamaráti?“ A tak sa stalo.

Marek Vašečka, 3.A

Predstavte si!!!

Byť rytierom by bolo dobré! Môžete dobýjať rôzne hrady, zámky, mestá...Môžete byť kráľom, ale aj zlým diktátorom. A byť aj dobrým vládcom veľkého územia. Môžete biť iných rytierov. V ojedinelých prípadoch môžete zbiť aj draka a zároveň dobyť srdce princeznej.

Veronika Pačková, 3.A

Bitka

Býk s kobyľou sa pobili kvôli byline. Keby bol býval býk bystrejší, nebil by sa. Aj sliepky na bidle sa pobili. Kvôli malej byľke. Bolo to celkom zbytočné! Sliepky!!!

Marko Málík, 3.A

Kytica pre Svätého Otca

V mesiaci október sa žiaci našej školy vždy počas veľkých prestávok modlili ruženec za Svätého Otca Františka a na jeho úmysly.

Pochválený buď Ježiš Kristus, milý Sv. Otec, s veľkou pokorou Vám píšeme tieto riadky.

Chceme Vám s veľkou radosťou odovzdať našu duchovnú kyticu, ktorú sme vytvorili z našich modlitieb. Počas mesiaca október, sme sa v našej škole stretávali počas veľkej prestávky na modlitbe sv. ruženca, ktorý sme obetovali za Vás a na Vaše úmysly. Prijmite tento náš skromný dar k Vaším krásnym narodeninám, ktoré si pripomeniete v decembri. Prajeme Vám veľa Božích milostí, pokoja, lásky, pevného zdravia i radosti.

Deti symbolicky lepili kvietok k Vášmu portrétu za každý pomodlený desiatok sv. ruženca. Na konci mesiaca napočítali vyše 800 kvietkov. Naše modlitby za Vás i na Vaše úmysly pokračujú i naďalej.

Zároveň Vás tiež prosíme o Vaše požehnanie, aby sme s láskou a radosťou plnili Božiu vôľu a boli pravými kresťanmi.

So srdečným pozdravom a s hlbokou úctou deti, kaplán a učiteľia z CZŠ Romualda Zaymusa, Žilina, Slovensko.

PS: List do taliančiny preložil náš žiak Mattias Lorenzoni s pomocou svojej maminy.

Spoznáваме klenoty Slovenska

Expedícia Budatínsky park

8. októbra tohto školského roku sa zúčastnili žiaci 6. ročníka už tradičnej exkurzie v Budatínskom parku, ktorá nesie názov „Expedícia Budatínsky park“. O tom, čo všetko naši šiestaci na tejto akcii zažili, nám napísala Nikolka.

Dnešný deň bol super, lebo sme išli na výlet a vôbec sme sa neučili. Ráno sme sa stretli s pani učiteľkou Bielikovou a pánom učiteľom Bohiníkom, ktorí nás sprevádzali. Po ceste niektorí spolužiaci predviedli svoj spevácky talent a trénovali ho aj vtedy, keď sme boli v tuneli. Niektorí by sme sa spokojne umiestnili aj vo hviezdnej rote. Keď sme prišli na zámok, stretli sme tam asi tri iné školy. Chvíľu sme čakali, ale na lavičky sme si radšej nesadli, zamrzli by nám zadky. Rozdelili sme sa do skupín a dostali sme vlajky - oranžovú a zelenú. Oslovila nás pani, ktorá robila reportáž pre rádio Regina. Hneď som sa ujala slova.

Vyrazili sme na prvé stanovisko. Bolo to drotárstvo. Tu sme sa dozvedeli zaujímavosti o tomto starom remese a mali sme možnosť potrápiť sa aj sami. Pod dohľadom milej tety sme si mohli vyrobiť vlastné privesky. Na druhom stanovisku sme boli s tetou botaničkou. Rozprávala nám o stromoch a iných rastlinách, ktoré sú vysadené v parku Budatínskeho zámku. Dostali sme aj úlohy na

doplňovanie a spájanie. Hladnému to nemyslí, a tak sme popri riešení úloh aj čo to spapali.

Na treťom stanovisku nám ujo zoológ rozprával o zvieratách, ktoré sa zatúlajú do parku, ale aj o takých, ktoré môžeme pozorovať v našom okolí. Mal zaujímavú knihu a všetci sa ku nej tlačili. Štvrté stanovisko bolo o pltníctve. Jednu vyrobenú plť sme mohli obdivovať priamo na mieste. Keď nám pán historik dovolil posadať sa na ňu, okamžite sme ju kompletne ovládli. Naši chlapci pomýšľali na jej spojzdnenie, ale napokon sme predsa len so suchými zadkami pokračovali k poslednému stanovisku.

Posledné stanovisko bolo venované dejinám zámku. Bol tam pán, ktorý nám vysvetľoval, ako hrad vznikol a postupne sa menil na zámok. Nás dievčatá zaujímal samotný ujo historik, o ktorom si väčšina myslela, že je Francúz. Mal fúziky, prehodený šál cez krk a trošku račkoval. Spýtať sme sa museli, no ukázalo sa, že to bol predsa len Slovák. Ukazoval nám aj rôzne

obrazy a mapy. Zaujímavo rozprával o panovníkoch. Potom sme sa pobrali na

zaslúžený obed a netradičný vyučovací deň bol za nami.

Nikola Straková, 6.A

Jesenný Martin

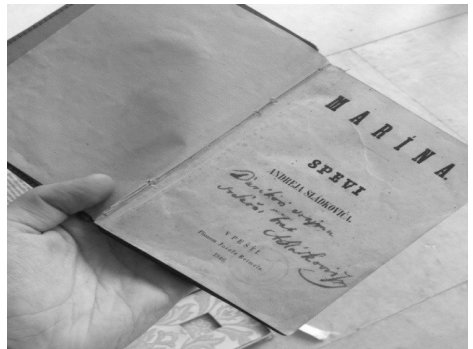
Skutočný priateľ sa nespozná podľa toho, koľko času so mnou strávil, ale podľa toho, koľko ho obetoval, aby mi niečo dal..."

Andrej Sládkovič

Jeseň nám všetkým prináša určitú nostalgiu, ale aj letné spomienky na bezstarostne strávené dni v prírode, pri starých rodičoch, pri spoznávaní a odovzdávaní tradícií. Preto sa naše pani učiteľky slovenského jazyka rozhodli zorganizovať veľmi zaujímavú a hodnotnú exkurziu, práve pre nás deviatakov.

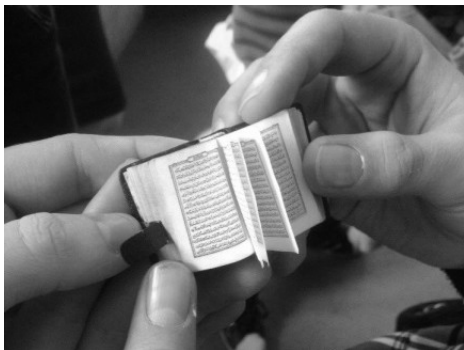
Cieľom nášho smerovania a bádania sa stalo mesto Martin. Prvé kroky smerovali do Múzea slovenskej dediny Jahodnícke háje. Mali sme možnosť na vlastnej koži zažiť, ako žili ľudia v minulosti v Turci, Kysuciach, Liptove a na Orave. Vstupovali sme do drevených zrubov s očakávaním možného luxusu, ale opak bol pravdou. Všetko, čo chceli si museli vyrobiť tvrdou prácou a silnou vôľou. Mnohí sme pri pohľade do maličkých izieb, na posteľe vystlané slamou, neexistujúce kúpeľne, počítače, nemenili to, čo máme teraz zabezpečené svojimi rodičmi. Avšak sme si uvedomili, že práca bola podstatou života. Zážitkom bol určite dom zemaná, v ktorom sa nakrúcali niektoré pasáže zo známej rozprávky Perinababa.

Potom sme sa autobusom presunuli

do centra Martina, kde naše kroky smerovali na Národný cintorín.

Vzdali sme hold takým významným spisovateľom ako boli: Martin Kukučín, Jozef Cíger Hronský, Ján Smrek, Máša Haľamová, Elena Šoltésová a iní. Následne nás už vítala nová budova Matice slovenskej, ktorou nás previedla veľmi milá pani. Ukázala nám najmenšiu knihu, ale aj knihu zdobenú zlatom, najstaršie knihy obalené v koži, písmená tlačené na pergamene, ale aj originálne

Sládkovičove venovanie Maríny svojmu bratovi.

Prezreli sme si priestory študovne, ale aj iné rôzne pracoviská, ktoré súvisia s uchovávaním našich pokladov, ktorých je v archíve 5 miliónov. Poslednou zastávkou bola pešia zóna v Martine, kde sme videli divadlo, ale aj budovu prvej Matice. S úsmevmi na tvári a s dobrým pocitom sme sadli do autobusu: „A hajde domov! Tak do skorého videnia Martin!!!“

Karolína Vlčková, 9.A

Exkurzia za gotickými pamiatkami Spiša

V jeden nádherný jesenný októbrový deň sme my, žiaci 7. a 8. ročníka, absolvovali veľmi hodnotnú exkurziu za gotickými pamiatkami Spiša. Sprevádzal nás aj pán kaplán.

Naša exkurzia sa začala v bazilike na Mariánskej hore, ktorá patrí medzi dvadsiatku najväčších pútnických miest na svete. Na tomto mieste odslúžil náš pán kaplán Jozef Možiešik sv. omšu. Chlapci zo 7. a 8. ročníka miništrovali. Po sv. omši nám rehoľná sestra Daniela porozprávala o histórii baziliky. Bolo to veľmi zaujímavé. Krásna bola aj cesta z Mariánskej hory do centra Levoče. Stromy sa už zafarbili do jesenných farieb, lístie nám nádherne šušťalo pod nohami. Vôňa slnečného októbrového dňa nás celých presýtila.

V Levoči sme si prezreli Chrám sv. Jakuba, v ktorom je umiestnený najvyšší stredoveký drevený oltár na svete pochádzajúci z dielne Majstra Pavla. Vypočuli

sme si výklad sprievodkyne, ktorý dopĺňala p. uč. Halajová a pán kaplán. Na vlastné oči sme mohli spoznať krásy gotického výtvarného umenia. Okrem slávneho oltára nás v chráme očarili aj ďalšie skvosty, napr. nástenné maľby zo 14. storočia, ktoré predstavovali 7 smrteľných hriechov a 7 cností. Chrám je rozdelený na katolícku a evanjelickú časť. Potom nasledovala prehliadka mesta a individuálny program – prestávka na obed.

Nasledujúcou zastávkou bola Spišská Kapitula – Chrám sv. Martina, kde je uložená relikvia pápeža Jána Pavla II. – kvapka krvi a ostatky p. biskupa J. Vojtašáka. Po veľmi kvalitnom výklade sprievodkyne sme si mohli pozrieť aj vzácne knihy zo seminárnej knižnice.

Pani sprievodkyňa sa nám venovala aj po výklade.

Zo Spišskej Kapituly sme sa presunuli na Spišský hrad, kde sme strávili 2 hodiny. Opäť nasledoval výklad sprievodkyne, ktorá bola dosť nervózna. Po spoločnej prehliadke sme si mohli individuálnym tempom prezrieť jednotlivé časti hradu.

Cestou späť sme sa zastavili na travertínovej kope Sivá Brada, kde sme si pozreli významný geologický útvar a pozorovali sme činnosť gejzírikov.

Z exkurzie sme sa vracali až večer, boli sme už aj unavení, ale plní nádherných zážitkov a dojmov. V autobuse vládla radostná nálada. Ďakujeme našim pani učiteľkám – p. uč. Križňanovej a p. uč. Halajovej, i nášmu skvelému pánovi kaplánovi, že sa nám po celý deň venovali a pripravili nám všetkým taký krásny výlet. Už sa tešíme na ďalšiu spoločnú exkurziu. 😊

Gabriela Zatkáliková, Kvetka Danechová, 7.B

Pietna spomienka na tých, ktorí sa obetovali pre vieru....

V našom meste v Sade na Studničkách je postavený pamätník na počesť príslušníkom vojenských táborov nútených prác.

Na pamätníku sú vytesané názvy miest, kde boli umiestnené tieto tábory, kde boli ľudia týraní a zneužívaní na ťažkú a nebezpečnú prácu. Tieto tábory boli na území celého bývalého Československa, napr. v Mimoni, Svätej Dobrotivej, Libave, Rajhrade, Lešti, Komárne, Ostrave, Radvaniciach, Košiciach atď. Tieto Pomocné technické práporov boli pracovné útvary Československej armády.

Naša škola sa každoročne zúčastňuje pietnej spomienky pri Pamätníku príslušníkom Vojenských táborov nútených prác – Pomocných technických práporov (VTNP-PTP), ktorý sa nachádza v žilinskom parku v Sade na Studničkách. Tento školský rok sa konala dňa 27. septembra 2013. V sprievode pani učiteľky Bielikovej sme si šli uctiť pamiatku tým, ktorí boli počas komunizmu prenasledovaní za ich katolícku vieru a politické názory. V týchto táboroch ľudia zomierali kvôli neľudským podmienkam. Často pracovali bez ochranných odevov a teplého oblečenia, v hlade a v zime. Zomierali od vysilenia, nedostatočnej a nezdravej stravy a neliečených chorôb. Medzi týmito obeťami boli

predovšetkým veriaci ľudia, ktorí sa nechceli vzdať svojej viery. Zomrelo tu veľa kňazov, rehoľných sestier, ale aj iných ľudí, ktorí neboli spokojní s bývalým režimom. Cez tábory prešlo viac ako 60 000 osôb.

Najprv sme si vypočuli príhovory, potom aj príbehy tých, ktorí prežili. Ticho sme počúvali, čo všetko sa dialo za čias komunizmu a socializmu. Prihovárali sa k nám priami účastníci, ktorí prežili. Súčasťou pietnej spomienky im boli udelené pamätne medaile Ministra obrany Slovenskej republiky. Týmto ľuďom dnes vďačíme za to, že môžeme vyrastať slobodne. Oni sa nevzdávali a bojovali, aby sme sa my mali lepšie a mohli žiť v kresťanstve. Veď to všetko sa dialo v čase, keď naši rodičia boli v našom veku.

Na záver použijem slová bývalých väzňov: **ODPUSTIŤ, ALE NEZABUDNÚŤ!**

Eva Muchová, 8.A

Tešíme sa z našich úspechov

Medzinárodná výtvarná súťaž Vianočná pohľadnica 2013

Do X. ročníka medzinárodnej výtvarnej súťaže Vianočná pohľadnica poslalo svoje práce 5 472 detí z 385 škôl zo Slovenska, Českej republiky, Poľska a Ukrajiny. **Získali sme cenu za kolekciu našich pohľadníc.** Srdečne blahoželáme a všetkým žiakom, ktorí sa zapojili do súťaže, želáme veľa ďalších úspechov!

...a Slovo bolo u Boha...

V krajskom kole recitačnej súťaže ...a Slovo bolo u Boha... v Ružomberku nás reprezentovali žiaci:

Karolína Vlčková, 9.A

Filip Gutten, 9.A

Matej Ročiak, 7.A

Daniela Fojčíková, 6.A

Rebeka Haluzová, 5.A

Ocenení žiaci:

Karolína Vlčková – 2. miesto v III. kat. – PRÓZA

Filip Gutten – 2. miesto v III. kat. – POÉZIA

Srdečne blahozeláme a želáme veľa ďalších recitačných úspechov!

Správy zo športu

V prvom polroku sa konali bežecké súťaže, v ktorých naša škola dlhodobo dosahuje výborné výsledky okresných alebo krajských súťažiach.

V mesiaci september sa naši žiaci zúčastnili „Dni nádejí“, kde nás reprezentovali v štafete dievčat a chlapcov.

Víťazstvo v štafete starších žiakov sme zaznamenali už po štvrtýkrát na tomto podujatí. Zloženie štafety: Michal Kyselica, Michal Čaniga, Marek Gašpierik a Andrej Dusa.

V štafete mladších žiačok sme taktiež zvíťazili. Zloženie štafety: Dianka Mestická, Klára Krajčiová, Katarína Hlavatá a Veronika Miková.

V mesiaci október sa konali majstrovstvá obvodu v cezpoľnom behu. Na uvedenej súťaži sme taktiež zvíťazili a postúpili sme na majstrovstvá kraja do Liptovského Mikuláša, kde sme obsadili v silnej konkurencii ôsme miesto. Pretekári: Michal Kyselica, Michal Čaniga Matej Deák a Marek Gašpierik.

V novembri sa konal „Beh 17 novembra“, kde nás reprezentovalo 11 žiakov. Najlepšie z nich sa umiestnil Michal Kyselica, ktorý obsadil pekné piate miesto.

Všetkým športovcom ďakujem a gratulujem za reprezentáciu školy.

Mgr. Pavol Blasbalg

Z dielne tvorivých majstrov pera

To si musíte prečítať...

Óda pre kalkulačku

Ó, kalkulačka,
mať tak tvoju trpezlivosť,
vkuse ťa len niekto mačká,
vo mne to vzbudzuje zúrivosť.

Programy však v sebe nemáš,
odpoveď mi často nedáš.

Keď stlačím SHIFT (šift),
to tlačidlo čarovné,
vyskáču mi výsledky dosť podivné.

Ó, kalkulačka, šesť eur si ma stála,
no nie všetko si mi vyrátala.

Dávid Sňahničan, 9.A

Óda na matematiku

Ó, matematika, si presná veda,
no niekedy naučiť sa ťa nedá.

Ó, trojuholníková výška,
udáva ťa rovnobežka.

Ó, telesová ťažnica,
zisti ťa narysovaná kružnica.

A Pytagorova veta,

ďalej určíme uhly alfa, beta.
Ó, lichobežník udaný základňami
a trojuholník dvoma preponami.
Ó, matematická olympiáda,
nikto si ťa nežiada.

Píkrát er na druhú,
tak vyrátame obsah kruhu.
Ó, matematika, si presná veda....

Samko Vašečka, 9.A

Óda na dievčatá

Ó, dievčatá, aké ste krásne!
Plné líca, ja z Vás žasnem.
O Vás sa píšu básne.
Premilé dievčatá.

Ó, aké ste spanilé, múdre, pekné,
štíhle,
ako nitôčka v ihle...

Samuel Kubík, 8.A

Tvoríme nonsens

Keď som sa v stredu ráno zobudila, zistila som, že je štvrtok. Neznám ten piatok.

Išla som sa poumývať a všimla som si, že nožnice repujú umývadlo. Prišla som do školy. Prvá hodina bola telesná výchova. Fiha! Namiesto telocvikárky prišli Vysoké Tatry a šplhali sa po mydle. Namiesto učiteľa na informatiku prišiel počítač, ktorý docválal na veľrybe, neprišla ani pani učiteľka z geografie, ale malá zemeguľka, ktorá sedela na obláčiku, z ktorého strieľali šípy. Konečne začala veľká prestávka. Išla som do bufetu a namiesto tety tam predávala Horalka a Rajec. Horalka sa ma pýta: „ Čo si dáš ?" A ja na to: „ Pizzarožok a Fantu.“ Rajec povedal: „ Dobrý výber," a podal mi Horalku a Rajec. Keď som prišla do triedy, už bolo po prvom zvonení a zrazu sa rozleteli dvere a do triedy prišla kniha a opýtala sa: „ Čo je nonsens ?" A my na to: „ Nezmysel !" Na domácu úlohu sme dostali napísať nonsens. Doma som otvorila zošit, začala som rozmýšľať a povedala som si: „ To bol v škole ale nonsens."

Emma Čáčková, 5.A

Ráno, keď som sa zobudila, ocitla som sa v šálke s kakaom. Ako som sa zľakla a hlavne začudovala! Pretože som stála na hladine kakaa. Napadlo mi pozrieť sa von a zrazu sa moje telo skrútilo. Objavila som sa pod morskou hladinou. Plávali okolo mňa ryby – ozajstné, ale aj rozprávkové. Napríklad elektrický úhor, ktorý bol sýtoružový. Alebo raja, ktorá tancovala breake-dance, Nemo, ktorý požíeral korály.

Zrazu okolo mňa preplávala morská panna, ktorá sa vozila na žralokovi. Zakričala som na ňu a ona sa obrátila. Ja som zbadala, že namiesto vlasov má hady. V ústach má zuby horšie ako žralok. Vycerila ich na mňa. A opýtala sa: „Čo potrebuješ?" A ja na to: „ Kde som to?" „Si v Strantaltíde. V najkrajšom meste oceána, kde sú všetci milí." A zrazu som si všimla, že má striebisté šupiny, na ktorých tančujú planktón. A zrazu sme plávali nad mestom, v ktorom namiesto

kávy pili žaburinu a namiesto čaju želatínu. Všimla som si, že všetci majú kriedu, ktorá jazdí na ich topánke. A že nožnice v kaderníctve repujú a všetci im tlieskajú. Keď som sa šla vynoriť, ocitla som sa doma v tanieri s krupicovou kašou.

Emma Čačková, 5.A

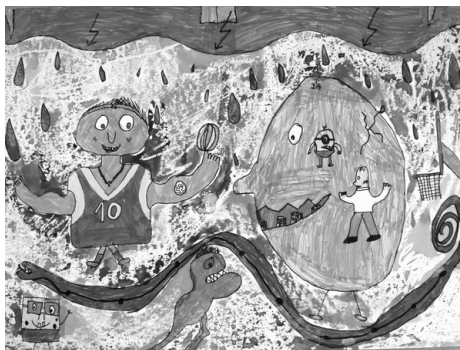
Používame skratky

Adam dostal TBC. Tak som musel s ním ísť k MUDr. Janovskej. No v NsP v ZA nebola MUDr. Janovská, ale MUDr. Novák, lebo bol MDD a Dr. Janovská bola so svojím synom v SND. Vedľa ambulancie bolo oddelenie EKG a EEG. Z toho čakania som musel ísť na WC. Adamovi povedal MUDr. Novák, že mu nič nie je. Všetko dopadlo OK. Domov som išiel autobusom SAD. Keď som bol doma, zistil som, že mám DÚ z CHEM, preto som sa musel učiť H₂O, CO₂ a pod. Mama povedala, že mám zapnúť PC a poslať do NBL DKP. (NBL = národná bločková lotéria)

Peter Maršalík, 7.A.

Používame slová cudzieho pôvodu

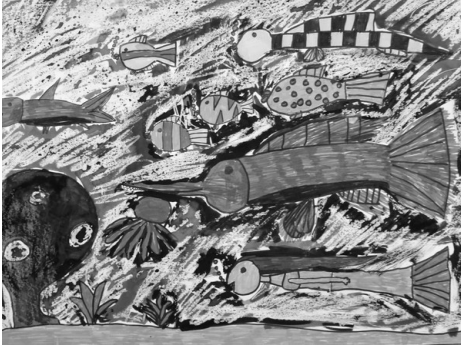
Olympiáda sa konala na gigantickom hipodróme. História hovorí, že práve tu sa konali rytierske zápasy. Na úvod zaznel príhovor sympatickeho ministra školstva a športu, po príhovore odznela hymna. Konala sa tu aj súťaž v behu. Zúčastnilo sa tu minimum súťažiacich (2). Cez finiš prešiel ako prvý Cyril v behu na 1 kilometer. Ako druhá prešla cez finiš Cilka. Na večeru bolo rizoto a jahodové pyrė. Zatancovali aj roztlieskavačky a gymnastky. Boli flexibilné a dynamické. Dresy mali pokryté blýskajúcimi sa kryštálkami a flitrami, na hlave mali čierne cylindre. Hudba bola rytmická a efektná. Finále olympiády patrilo exhibičným vystúpeniam.

Veronika Loosová, 7.A

O víle a koláčikoch

Kde bolo, tam bolo, v jednej krajine žil pekár, ktorý neustále vypekal samé koláčiky. Každý ich mal rád a pekára pre ne každý miloval. Robil makové, orechové, škoricové, tvarohové, no proste samé dobrôtky.

jej ukázalo päť koláčikov. Rozvoniavali na míle ďaleko. Víle Amálke sa začali zbíehať slinky. Ktorý si dám ako prvý? Oči jej padli na tvarohový voňavý koláčik. Už išla doňho zahryznúť, keď tu sa objavila líštička Micka z lesa. „Čo to tu rozvoniava?“ a pod'ho k víle Amálke. „Daj mi, daj, jeden koláčik,“ prosíkala líška Amálku. Nuž sa Amálka zľutovala a líške jeden koláčik dala. „Za to ti pomôžem, keď budeš potrebovať,“ sľúbila líška Amálke a odišla. Tu Amálka mrkla po druhom koláčiku, tentoraz po škoricovom. I ten rozvoniaval na míle ďaleko. Ako sa šla doň zahryznúť, objavil sa vlk Riško. „Daj že aj mne jeden koláčik,“ prosíkal. Nuž Amálka aj jemu jeden podarovala. Vzdychna a pozrela na koláčiky, čo jej ostali. Zahľadela sa na čokoládový, i ten vyzeral božsky. Už, už, že sa doňho zahryzne, keď tu pribehla myška Skákalka a prosila oň. Nuž i jej koláčik podarovala. Smutne pozrela na koláčiky, ktoré ešte zvierala vo svojich dlaniach. „Ešte mám dva,“ povzdychla. „Ten orechový tiež vonia úžasne,“ povedala si. „A teba už veruže nikomu nedám.“ Tu sa zrazu pri nej objavil kamarát Vilko. „Čože to tu tak rozvoniava? Čo to máš?“ opýtal sa jej. Amálka vystrela k nemu ruku a ukázala koláčiky, čo jej ostali. Orechový a makový. „To mi ostalo, ostatné som podarovala líške, vlkovi a myške.“ „Júj, ale by som si veru dal, tak krásne rozvoniavajú,“ prosíkal Vilko. „Nuž čo, už keď som podarovala tri, i o tie dva sa podelíme. Pod', Vilko, sadneme si na pníky a ochutnáme tie dobroty.“ A tak i urobili. Sadli na pníky, rozdelili si dva koláčiky. Také boli voňavúcké a dobručké. „Veruže pekár pečie dobrôtky,“ jojkali a hladkali si brušká. Odvtedy sa začali pekárovi strácať z pekáča každý deň dva koláčiky. Jeden pre Amálku a jeden pre Vilka. Ale nebolo to zadarmo. Víla strážiła pekárov dom, aby sa mu v ňom vždy darilo. To bolo jej poďakovanie za to, že mala každý deň voňavý koláčik.

Eragiana

Kedysi dávno-pradávnou bola raz čarovná krajina menom Eragiana. Bola plná magických bytostí, od statočných rytierov až po zbabelých škriatkov.

Až do času, keď sa všetko zmenilo. Objavil sa zlý a mocný černokňažník z Kanteroku, ktorý bol oslobodený od svojej hroznej kliatby. Rozhodol sa

zabiť Eragona. Eragon bol mladý princ, ktorý vládne Eragiane s jeho sestrou, ktorá sa volala Florentína, bola matka prírody. Keď sa dozvedeli, že černokňažník Zorax bol oslobodený od kliatby, Eragon okamžite zvolal svojich bojovníkov, lesných bežcov a čarodejníkov. Začala bitka, ale Zorax vyvolal bojovníkov mocným kúzlom. Eragon a Zorax sa zišli proti sebe, bola to veľmi veľká vojna, ale Zorax bol nakoniec porazený a Eragon s pomocou Florentíny a priateľov zničili Zoraxa navždy, a tak je môjmu príbehu koniec a Eragon a Florentína žili šťastne až do smrti.

Ľubko Somsedík, 5.B

Oči

Nevinnými očami,
sa na teba dívam,
moje oči k nebu dvíham,
aj keby rady dole ostali.

Tvoje oči sú modré,
sťa by si ich v mori vykúpali.

Pohľad tvoj je pre mňa ako liek,
silu mi dáva ako voda z riek.

Tvoje objatie mi silu dáva,
potom sa mi vždy ľahšie zaspáva.

Keď si pri mne, je to šťastie,
túžba moja po tebe stále rastie.

Si mojej lásky púštny kvet,
bez teba je prázdny svet.

Adriana Franeková, 8.A

A čo je vlastne láska?

A čo je vlastne láska? Nesmelý, hlúpy krok?

Zneužitie druhého pre svoj pôžitok?

Nestály ľudský cit? Vzplanutie vášne?

Či pôžička citov na úžeru? Či úskok?

Či staromódne šaty, dávny prežitok?

Zamyslime sa, ľudia nad tým. Vážne.

Láska je ochota darovať
kus svojho srdca, času,
ochota darovať kus seba.

A radostne sa obetovať
na pokyn Božieho hlasu

a vytvoríť tu kúsok neba.

Tisíckrát tú istú vinu odpustiť
a nepočítať pády svojho brata,

lebo tvoj Pán ťa práve takto miluje.
On dáva silu druhej líce nastaviť,
tak už mu otvor duše svojej vráta.
A On ti tento rozmer lásky daruje.

Veronika Bergerová, 8.A

Natália

Na kraji malého mesta, v žltom domčeku s červenou strechou, žila spolu s rodičmi Natália. Mladé dievča, pekné, usilovné a veľmi milé. Malo rado kvety, zvieratá a predovšetkým ľudí.

Natália sa snažila rodičom a súrodencom vo všetkom pomáhať. Doma jej prácu a usilovnosť brali ako samozrejmosť. Odmenou jej častokrát bola nevšímavosť, kritika a neraz aj zlé slovo. Jej srdce bolo smutné. V škole sa spolužiaci neustále dohadovali, čím by chceli v živote byť. Jeden právnikom, druhý lekárom, no Natália netušila, čo by chcela v živote robiť.

Blížila sa maturita a jej budúcnosť bola stále nejasná.

Jedného dňa sa prechádzala po meste, keď zrazu začula bezprostredný detský smiech. Patril deťom, ktoré boli trochu iné ako ostatní. Boli totiž zdravotne postihnuté. Čudovala sa, ako sa môžu smiať, keď majú takéto ťažký život. Navštívila ich aj druhýkrát, tretí... Začala ich navštevovať čoraz častejšie. Zvlášť si obľúbila čiernovlasé čiernooké dievčatko s milou tváričkou. Andrejka, tak sa volala, bola na invalidnom vozíku, nemohla chodiť. Veľmi sa spolu spriatelili.

Andrejka sa Natálie opýtala: „Vidíš tie dievčatá, ako sa hrajú? Prečo nemôžem byť ako ony?“ Natália stratila reč. Nevedela, čo má Andrejke povedať. Vedela len, že chce zostať pri takýchto deťoch a že im chce pomáhať, prinášať radosť a robiť život krajším. Keď jej to povedala, Andrejke sa zaligotali čierne oči a usmiala sa. Cítila sa šťastná.

Natáľkina budúcnosť už nebola taká nejasná. Jej problémy, ktoré mala doma, sa zdali byť menšie ako zrnká prachu. Veď nie je dôležité dostávať, ale dávať.

Diana Mestická, 6.B

Diana bola za tento príbeh ocenená čestným uznaním v súťaži - Rozprávková Žilina.

Túlame sa dejinami

Slávna éra „Konevky“

V minuloročnom čísle nášho časopisu nám Zuzka Staňová zo 7.A písala o dávnej histórii našej školy. Písala aj o ťažkých rokoch, ktoré škola zažila počas druhej svetovej vojny. Teraz nám ponúka ďalšie zaujímavé riadky o tom, ako to s našou školou išlo ďalej...

Obdobie po druhej svetovej vojne prinieslo mnoho zmien. Inak tomu nebolo ani v Žiline. Ulica, na ktorej sa nachádzala budova školy, bola premenovaná na Konevovu, na počesť maršala sovietskej armády Ivana Štefanoviča Koneva. Škola opäť poskytovala vzdelanie chlapcom i dievčatám, tentokrát však stredoškolské. Od roku 1953 bola škola známa ako I. osemročná stredná škola v Žiline, nakoľko boli vtedy v meste len štyri. Život tejto strednej školy bol poznamenaný socialistickým režimom.

Dostupné záznamy kroník potvrdzujú, že žiaci sa výrazným spôsobom aktívne zapájali do najrozličnejších záujmových činností. Podieľali sa nielen na školskom, ale i verejnom kultúrnom živote mesta. Rôzne pochody, predstavenia, kultúrne slávnosti, recitačné súťaže, olympiády, letné tábory, brigády, spomienkové akcie, výstavy boli neodmysliteľnou súčasťou každého školského roku.

Škola pravidelne organizovala besedy s rôznymi hosťami, akými boli spisovatelia, predstavitelia česko-slovenského rozhlasu, pamätníci SNP, členovia vojska a pod.

Šikovnosť študentov si Konevova škola nenechávala len pre seba, ale každoročne ju preverovala a cibrila v súťažiach s družobnými školami, napr. z Prahy, Brna či Ostravy.

Nemožno sa teda čudovať, že viackrát sa práve naša škola stala patrónom nad rozličnými kultúrnymi programami, ktoré sa realizovali v meste. O spomenutých úspechoch a aktivitách školy pravidelne informovali aj miestne noviny a časopisy.

Zuzka Staňová, 7.A

Naši bývalí patróni

Na hodine dejepisu sme sa učili o dvoch svätcoch, ktorí žili na Skalke pri Trenčíne. Boli to sv. Andrej – Svorad a sv. Benedikt. Vedeli ste, že to boli aj naši patróni, kým sme patrili do Nitrianskej diecézy? Kto vlastne boli?

Sv. Andrej – Svorad

Svorad pochádzal z Poľska. Usadil sa v kláštore sv. Hypolita na Zobore pri Nitre. Zložil sľuby a stal sa benediktínom. Pri sľuboch prijal meno Andrej. Keď dovŕšil 40 rokov – podľa vtedajších predpisov – mohol odísť ako pustovník do samoty a žiť podľa hesla „Modli sa a pracuj!“ Pridal sa k nemu mladý rehoľný brat Benedikt. Keďže však nemali pokoj od mníchov, ani od nábožných veriacich, odišli na Skalku pri Trenčíne. Žili veľmi prísny životom, v pôste a odriekaní. Počas štyridsaťdenného pôstu mal k dispozícii ako stravu len štyridsať orechov. V robote pritom neustával, klčoval les. V noci sedával v otesanom dubovom kláte, do ktorého napichal ostré konáre. Akonáhle mu hlava klesla od únavy a telo sa naklonilo, okamžite bol hore a pokračoval v modlitbe. Keď cítil, že sa blíži jeho posledná hodina, odišiel na Zobor do kláštora. Po jeho smrti našli na ňom reťaz, ktorá sa hlboko zaryla do tela. Zomrel asi r. 1034.

Sv. Benedikt

Podľa príkladu svojho učiteľa viedol veľmi prísny život. Zrejme o tri roky neskôr prišli k nemu zbojníci v nádeji, že má veľa peňazí. Odvliekli ho nad riekou Váh, zviazali a hodili do vody. Ľudia dlho hľadali jeho telo, ale nemohli ho nájsť. Zbadali však, že orol cez celý rok sedával na brehu Váhu, akoby tam čosi pozoroval. Istý muž sa na tom mieste ponoril do vody a tam našiel neporušené Benediktovo telo. Pochovali ho v bazilike sv. Emeráma v Nitre, v tom istom hrobe, kde odpočíval sv. Andrej-Svorad.

Zuzka Gecíková, 7.A

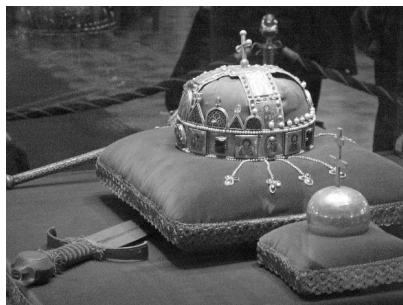

Š t e f a n k o n e č n e k r á ľ o m

UHORSKÝ

Hungar újságok / týždenník

Štefan kráľom

25.12. roku 1000 si mohli stovky zvedavých očí užiť veľkolepú oslavu, pri ktorej bol **Štefan**, syn uhorského kniežaťa Gejzu I.

z rodu Arpádovcov, slávnostne korunovaný za prvého uhorského kráľa. Prítomní hostia neskrývali svoje nadšenie, i keď sa šepká, že na trón sa nedostal práve najčestnejším spôsobom. Celkové náklady spojené s oslavami sa odhadujú až na rekordný 1 milión uhorských eur!

Darmi sa nešetrilo

Na korunovačných slávnostiach Štefana I. (pôvodným menom Vajk) sa z pracovných dôvodov nemohol osobne zúčastniť pozvaný pápež **Silvester II.** Jeho osobu však bohato nahradila drahocenná kráľovská koruna, ktorú pápež poslal budúcemu kráľovi. Korunovačné klenoty boli doplnené aj o ďalšie luxusné kúsky, ktoré pochádzajú z dielní pánov ako Versace, Dolce Gabana či Armani.

Tomáš Gašpierik, 7.A

Vražda kráľovnej Gertrúdy

UHORSKÝ

Hungar újságok / týždenník

Gertruda Meranská manželka Kráľa Ondreja II. pochádzala z Nemecka. Bola to energická a ambiciózna žena, ktorá krátko po sobáši získala na dvore veľký vplyv. Zlé jazyky šepkajú, že uprednostňovala hlavne cudzincov zo svojej vlasti pred samotnou uhorskou šľachtou, čo napokon viedlo aj k sprisahaniu a útoku.

Páchateľ stále neznámy! Zabili kráľovu ženu, jeho švagor, patriarcha akvilejský, len ťažko ušiel a bolo pobitých mnoho Nemcov...

Po zákernom útoku na kráľovský sprievod, v ktorom sa nachádzala kráľovná, jej dvorné dámy a mnoho vzácných hostí z Nemecka, bola na miesto činu okamžite privolaná polícia. Vyšetrovanie stále prebieha a doposiaľ ani kráľ, ani polícia nezaujala k celej veci žiadne stanovisko.

Bezradný manžel

Manžel zavraždenej, kráľ Ondrej II. z rodu Arpádovcov stále smúti. Zrejme mu stále nedošlo, že situácia v jeho krajine je naozaj vážna. Nepodnikol žiadne kroky, aby potrestal osoby, obvinené z vraždy. Na čo asi čaká?

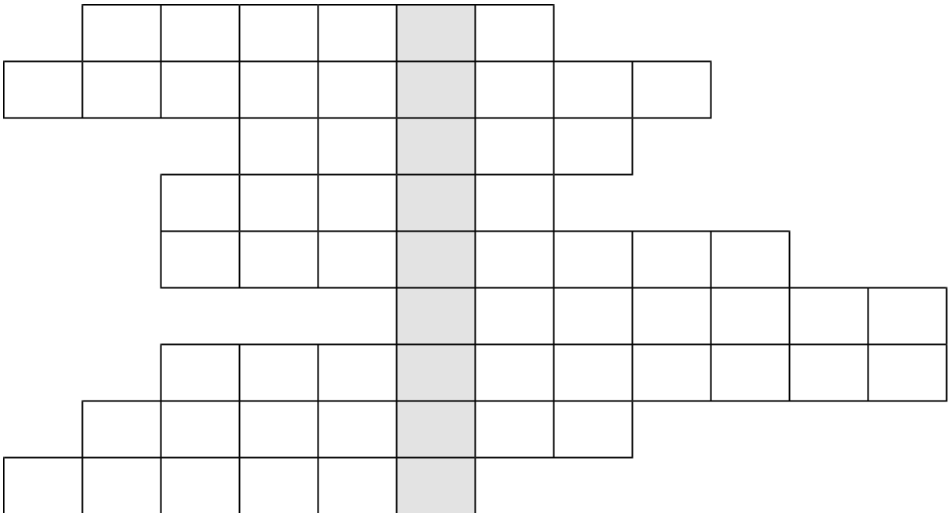
Rozhodla čiarka?

Do celej akcie bol zrejme zapletený aj arcibiskup. Z nájdeného listu sa vak zdá, že ten písal sprisahacom, že s útokom nesúhlasí. „*Zabiť kráľovnú netreba, bát sa vám bude dobre, a ak všetci súhlasia, ja nie, som proti...*“ List bol ale v latinčine, ktorá čiarky nepozná. Vrahovia asi veľa diktátov nenapísali, keď si čiarky domysleli po svojom. „*Zabiť kráľovnú netreba, bát sa, vám bude dobre, a ak všetci súhlasia, ja nie som proti...*“

Kde bolo, tam bolo, bolo jedno Uhorsko...

Na dejepise sa pod prísnyim okom p. učiteľa Bohiníka práve učíme o vzniku Uhorského kráľovstva, v ktorom sme dlho žili aj my Slováci. Dozvedeli sme sa o tom, ako na naše územie prišli Maďari, ktorí sa neskôr stali našim južným susedom. Z toho, čo sme sa dozvedeli, sme poskladali tajničku a skúsime preskúšať aj vás. Spomeniete si ešte na správne odpovede?

- 1) Meno prvého skutočného uhorského kráľa.
- 2) V roku 998 sa na vojnovom poli stretli Štefan a Kopán pri meste?
- 3) Ako sa volal najväčší nepriateľ prvého uhorského kráľa?
- 4) Meno vodcu starých Maďarov, pod vedením ktorého prišli v 10. storočí na územie Karpatskej kotliny.
- 5) Jeden zo Svätoplukových synov sa nezúčastnil bojov o veľkomoravský trón. Jeho sídlo bola Bratislava. Volal sa?
- 6) Kráľ, ktorý oslabil moc uhorských kráľov vydaním dokumentu zvaného Zlatá Bula.
- 7) Ako sa volal pápež, ktorý daroval kráľovskú korunu prvému uhorskému kráľovi?
- 8) V roku 1083 sa stal prvý uhorský kráľ? (napíš čím)
- 9) Kto porazil v roku 907 Bavorov pri Bratislave?

riešenie: _____

Fröhliche Weihnachten

Azda najkrajšími sviatkami kalendárneho roka sú Vianoce a platí to v každej krajine Európy i sveta. Slováci rozumejú pod Vianocami už tradične štedrú večeru, stromček, varené víno, polnočnú omšu, oblátky a pod. Ale ako sa hovorí: „Iný kraj, iný mrav.“ V každej krajine Európskej únie by sme našli rozmanité zvyky a tradície, ktoré sa viažu k vianočným sviatkom. Jakub Kasem zo 7.A triedy si „posvietil“ na vianočné zvyky Nemcov a Rakúšanov.

Nemecko, ako aj Rakúsko, je preslávené nádhernými adventnými vencami. Už v prvý adventný deň sa objavujú v nemeckých príbytkoch. Deti dostávajú v ten deň adventné kalendáre s obrázkami zimných krajínok a postavičiek, i čokoládové bonbóny. Každý deň z tohto adventného čuda si majú možnosť vybrať jednu sladkosť a zjesť ju.

Prvým poslom Vianoc je rovnako ako u nás Mikuláš (Nikolaustag). V čistučkých detských topánkach zanecháva už v predvečer 6. decembra darčeky, ktoré si deti nachádzajú v nich až ráno. Ak deti nemajú vyčistené topánky, niekedy v nich nájdú uhlie, zemiaky alebo mrkvu.

V Nemecku majú viacero darcov. Nerozdáva ich iba Ježiško, ale i vianočný duch menom Weihnachtsmann. Má ryšavé fúzy a bradu, nosí plášť s kapučňou a cestuje na osedlanom divokom vetri. Predtým dokonca odnášal vo vreci neposlušné deti a metlou trestal neverné ženy. So zvyšujúcim sa vekom sa z tohto ducha stal dobrácky starý muž. V južnom Nemecku však deti navštevuje výhradne

Ježiško - Christkind.

Obľúbeným vianočným jedlom je pečená hus a tradične sa podávajú aj sladké ovocné kompóty. Z hydiny je obľúbená kačka a morka. Na chladnom severe si však radšej pochutnajú na pečenej klobáse a zemiakovom šaláte. Len v Bavorsku a Bádensko-Würtenbersku nesmie na štedrovečernom stole chýbať ryba – kapor, ale i pečená štika.

Lahôdkou na záver večere je ovocný šalát s príchutou šampanského alebo likéru. Na nemeckých vianočných stoloch nechýbajú ani iné sladkosti. Od 18. storočia sa vypieká vaječné pečivo, ktoré má rôzne názvy. Najčastejšie sa mu hovorí “marcipán chudobných” alebo Springle. Známa je aj Weihnachtsstolle. Na predvianočných trhoch Nemecka rozvoniavajú najčastejšie varené víno a pečené gaštany.

Jakub Kasem, 7.A

Wiedermal auf Deutsch...

Vo štvrtok 28. 11. sa opäť raz po roku ozval v našej školskej kaplnke Otčenáš po nemecky. Niektorí z nás sme spolu s pánom kaplánom slávil svätú omšu v nemeckom jazyku. Tentokrát si ju pod patronát zobrali naši deviataci spolu s pani učiteľku Sedliakovou a treba povedať, že sa tejto úlohy zhostili naozaj majstrovsky.

Ten, kto sa zúčastnil na podobnej sv. omši minulý rok zaiste potvrdí, že tentokrát bola naša kaplnka o niečo plnšia. Pridali sa k nám aj zvedaví šiestaci spolu s pani učiteľkami angličtiny - p. Hölblingovou a p. Šimkovou. Malí šiestaci občas iba začudovane gúľali očami. S úsmevom načúvali čudným hláskam, zvukom a slovíckam, ktorých význam si len domýšľali. Ale nič nie je zbytočné, možno práve

oni budú v tejto milej tradícii pokračovať.

„Čítanie, ktoré som mala na sv. omši, mi pripadalo nekonečne dlhé. Bolo o Danielovi v levej jame. Nikdy by som nepovedala, že to dá takú námahu, poriadne sa naň pripraviť, keď je v cudzom jazyku. Ale...ich hab das geschafft /zvládla som to/!“ (Karolínka Vlčková, 9.A)

„Veľa slov mi prišlo skôr ako zo satelitného vysielania, než ako z omše. Ale vždy som sa potešil, keď som počul staré „Amen“.“ (Danko Ukrop, 6.B)

„Nerozumel som niektorým slovám, ale aj tak som rád, že som vstal a zažil niečo také. Viem, že mám ešte čo robiť, ak chcem rozumieť a dobre hovoriť po nemecky.“ (Dominik Sekera, 9.A)

A keď sme deň začali po nemecky, v tom istom duchu sme hneď aj pokračovali na nemeckej olympiáde. Nemčina je na našej škole síce druhý cudzí jazyk, no s radosťou musím skonštatovať, že každý rok je stále viac tých, ktorí sa neboja popasovať sa s ňou aj na vyššej úrovni.

Takže tradične po nemecky: „Drücke Daumen und weiter so!“

Mgr. Adam Bohiník

O Tannenbaum

Jednou z najznámejších nemeckých vianočných piesní je pieseň o jedličke ako typickom vianočnom stromčeku. Ide o starú ľudovú pieseň z oblasti Sliezska, ktorú spracovali a upravili viacerí autori a organisti až do dnešnej podoby. Tu ponúkam jej slová...

O Tannenbaum, o Tannenbaum,
Wie treu sind deine Blätter!
Du grünst nicht nur zur Sommerzeit,
Nein, auch im Winter, wenn es
schneit.

O Tannenbaum, o Tannenbaum,
Wie treu sind deine Blätter!

O Tannenbaum, o Tannenbaum,
Du kannst mir sehr gefallen!

Wie oft hat schon zur Winterzeit

Ein Baum von dir mich hoch erfreut!

O Tannenbaum, o Tannenbaum,
Du kannst mir sehr gefallen!

O Tannenbaum, o Tannenbaum,
Dein Kleid will mich was lehren:
Die Hoffnung und Beständigkeit
Gibt Mut und Kraft zu jeder Zeit!

O Tannenbaum, o Tannenbaum,
Dein Kleid will mich was lehren!

Mgr. Adam Bohiník

Vianočné tvorivé dielne

Už od novembra prebiehali v ročníkoch 5. – 9. vianočné tvorivé dielne. Trikrát do týždňa sme sa stretávali pri výrobe rôznych výrobkov určených na predaj na vianočných trhoch, ktoré sa uskutočnia 13. 12. 2013 vo vestibule našej školy.

Vyrábali sme pohľadnice, štítky na darčeky, svietničky zo slaného cesta, ozdoby zo slaného cesta, ozdoby z FIMO, sádrových anjelíkov, marcipánových anjelíkov, ozdobovali sme medovníčky, obaľovali sme plechovky servítkovou technikou, vypletali sme stromčeky z papiera, vyrábali sme svietničky technikou twist art, vyrábali sme ozdoby z orechových škrupiniek a iné krásne veci. Tvorivé dielne viedli viacerí učitelia: P. uč. Halajová, p. uč. Bieliková, p. uč. Križňanová, p. uč. Sedliaková, p. uč. Ďaďová. Zapojili sa žiaci takmer z každej triedy v ročníkoch 5. – 9. Všetkým zúčastneným ďakujeme.

POZVÁNKA NA ZÁPIS DO 1. ROČNÍKA

Vážení rodičia, milí predškoláci. Pozývame Vás na zápis do 1. ročníka, ktorý sa uskutoční:

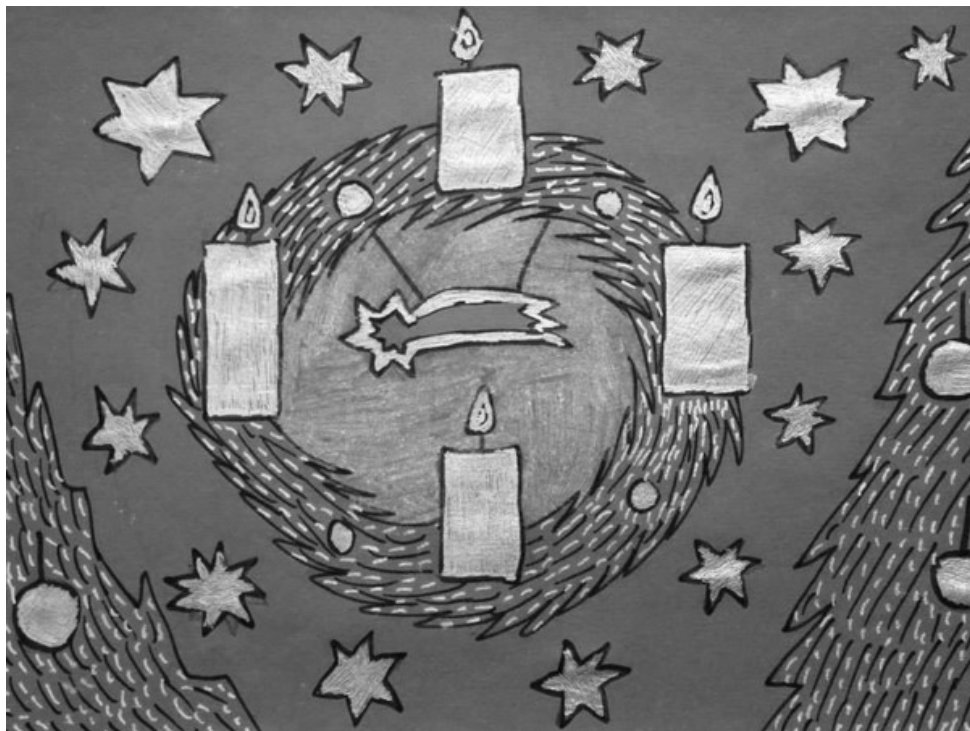
- 17. januára 2014 (piatok), 14.00 – 18.00
- 18. januára 2014 (sobota), 8.00 – 12.00

Prineste si rodný list dieťaťa a občiansky preukaz rodiča. **Ponúkame** možnosť zakúpenia sady zošitov pre prváka.

Naša ponuka:

- výchova žiakov v kresťanskom duchu
- povinný predmet rímskokatolíckej náboženstvo už od I. ročníka
- Školský vzdelávací program zameraný na:
  - vyučovanie matematiky a prírodovedných predmetov
  - vyučovanie cudzích jazykov od I. ročníka
  - rozvoj počítačovej gramotnosti od I. roč.
  - nové humanistické vyučovacie metódy
- projektové vyučovanie
- Medzinárodný projekt „Priateľstvo bez hraníc“
- Plavecký a lyžiarsky výcvik
- Škola v prírode
- Záujmové krúžky (počítačové, športové, výtvarné, jazykové, matematické, prírodovedné...)
- výborné podmienky pre mimoškolskú prácu
- výborné podmienky pre šport (nové viacúčelové ihrisko, telocvičňa)
- letné prázdninové tábory pre roč. 1. – 9.
- školský klub detí denne 6.00 -17.00
- stravovanie v školskej jedálni

Obsah

Advent – čas nádeje a milosti.....	2
Svätý Mikuláš, čo v tom vreci schovávaš?.....	2
Listy nielen Ježiškovi.....	3
Kto vymyslel Ježiškove jasličky?.....	6
Christmas in English.....	7
Bola raz jedna trieda a v tej triede boli.....	10
Veselé písmenká.....	12
Vyb/ab/rané príbehy s vybranými slovami.....	14
Kytica pre Svätého Otca.....	15
Spoznávame klenoty Slovenska.....	15
Tešíme sa z našich úspechov.....	21
Z dielne tvorivých majstrov pera.....	23
Túlame sa dejinami.....	29
Fröhliche Weihnachten.....	35
Vianočné tvorivé dielne.....	38

Š K O L S K Ý Č A S O P I S E C H O , O B Č A S N Í K

Občasník **ECHO** vydávajú žiaci spolu s pedagógmi z **CZŠ Romualda Zaymusa**, ktorá sídli na Ul. R. Zaymusa 3 v Žiline. **Jazyková úprava:** Mgr. Ludmila Martinčeková, Mgr. Korina Bieliková. **Grafická úprava:** Mgr. Jozef Možiešik. **Kontakty:** www.zszayza.edu.sk, czszaymusa@gmail.com.